

JUBILEUM - NUMMER

1926

26-8

1936

DE „V.D.Z.“ BONDE

A.M. KRECHTING
VELDHEIMWEG 6
6871 CD RENKUM

Aangenomen als lid:

- C. van Tienhoven, Onder de Linden 69, Arnhem
- J. Vogelpoel, Roosend.weg 621
- J. Lokkerbol, J.P.Heyestraat 57, Arnhem
- W. Egging, Schilderstraat 11, Arnhem
- F. van Loon, Rozenstraat 30, Arnhem

Wij heeten deze nieuwe leden van harte welkom in V.D.Z. en spreken het vertrouwen uit, dat zij in alle opzichten goede leden van onze vereeniging mogen zijn.

De leden worden nogmaals verzocht de bondscontributie ten spoedigste te betalen. Zulks werkt een spoedigen aanvang der competitie mede in de hand.

CLUBAVONDEN:

Ingaande de week na de lustrumviering zullen de clubavonden weder voor junioren en senioren afzonderlijk worden gehouden, t.w. voor de junioren op Woensdag- voor de senioren op de Donderdagavonden.

MEDISCHE SPORTKEURING:

Wij vestigen er andermaal de aandacht der leden op, dat onze vereeniging lid is van het Medisch Sportbureau, waardoor onze leden zich voor den luttelen prijs van slechts 55 cts. kunnen laten keuren.

LUSTRUMVIERING:

Op Woensdag, Donderdag en Vrijdag, resp. 16, 17 en 18 September a.s. wordt des avonds om precies KWART OVER ACHT in de St.Eusebiuskerk een triduum voor onze leden gehouden. Het behoeft geen betoog, dat op de aanwezigheid van alle leden, ook van die der Wandelsportafdeeling, wordt gerekend. Op Zondag 20 September, de dag der lustrumviering, vindt 's morgens in de Kapel van het St.Eusebiushuis, Klingelbeekscheweg, een H.Mis plaats, waaronder algemeene H.Communie en waarna gemeenschappelijk ontbijt.

's-Namiddags om 2 uur feestwedstrijd tusschen V.D.Z.I en het R.K.Enschedeesch Elftal.

's-Avonds precies 8 uur opvoering van de V.D.Z.-revue: HEB JE NOG PIT IN JE LIJF KAMERADEN.

Toegangsprijs 60 cts., voor de ouders van leden, mits vooruit plaatskaarten genomen, 30 cts. per persoon. Van de leden, niet medespelenden, wordt een vergoeding van 10 cts. (voor de Stedelijke belasting) gevraagd.

VOLHARDEN - DOET - ZEGEVIEREN

Na tien jaren bestaan vieren we blij de waarheid van ons clubdevies: tien jaren volhard - nu vieren we de overwinning !

Toen voor tien jaren terug het initiatief werd genomen voor een nieuwe R.K. sportclub, toen hebben de oprichters wel een moeilijke strijd voorzien en zij hebben zich moed en vertrouwen ingesproken door het kiezen van den naam " V.D.Z. "

Na tien jaren bestaan zullen zij moeten bekennen, dat de moeilijkheden niet zoo zwaar en talrijk waren voorzien, doch wat ze juist voorzien hebben is het weerstandsvermogen, het taai volhouden van onze Katholieke jongens. Door den moeilijken strijd zijn juist de schouders dichter aaneen gesloten en getraind tot een veerkracht en draagkracht, welke ons vervult met goeden moed voor den verderen toekomst.

De oprichters waren profeten ! Zij hebben de overwinning voorspeld, welke wij thans als een feit, als een blijde waarheid, vieren !

De feestelijke stemming van een lustrumviering verbiedt om zich te verdiepen in het uitrafelen van de moeilijkheden, maar toch is de blijdschap der overwinning grooter, als wij even een terugblik slaan op de "vijandelijke legers" waartegen V.D.Z. met zooveel moed en enthousiasme stand hield en succes behaalde.

Vooreerst stond bij de wieg van "V.D.Z." een leger van sceptici, die bij voorbaat reeds trachtte alle idealisme dood te slaan met hun meewarig schouder ophalen. "De Roomsche sport heeft immers geen toekomst, geen levensvatbaarheid", maar de oprichters lieten zich den moed niet ontnemen.

Een ander leger van moeilijkheden was van materieelen aard. Maar de liefde voor de zaak maakte het eerste bestuur en de leden vindingrijk en door bewonderenswaardig samenwerken zijn die moeilijkheden verslagen.

Dan stond nog een ander leger verdekt opgesteld tusschen de rijen toeschouwers op de sportvelden van de neutrale clubs. KATHOLIEKEN, die door hun belangstelling en entreegelden de steun gaven aan neutrale clubs, welke steun WIJ nodig hadden en waar wij recht op hadden - in zooverre, dat voor ieder Katholiek die belangstelling heeft voor sport, de Katholieke sportbeweging geen quantite négligeable mag zijn, want behalve het feit, dat de prestaties van onze Katholieke jongens het aanzien heusch wel waard zijn, moeten voor een Katholiek nog andere factoren gelden.

Ook zijn de aanvallen, van kanten waarvan het allerminst moeilijkheden te verwachten waren, niet uitgebleven. We kennen perioden, waarin zelfs de beruchte Jan Salie parten parten speelde.

Laten we maar alles in één woord samenvatten, dat vooral bij het bestuur, maar ook bij de leden één groote samenwerkende offerkracht leefde om dwars door alles heen te komen tot

het resultaat, dat we gerust als een overwinning mogen vieren.

Waar is de kracht geput van dat taai volhouden ?

Zijn het sportresultaten ?

Het uitzicht op een roemvolle plaats in de competitie kan op het sportveld het uiterste uit de spieren persen, maar dat kan niet de krachtbron zijn waaruit tien jaren lang die offerzin is geput.- De moed en kracht om te volharden vindt zijn bron veel dieper ! Godsdienstige belangen hebben steeds de achtergrond gevormd van ieder streven en vechten.

De oproep van ons Doorluchtig Episcopaat: "Sport door Katholicken in Katholiek verband" was een allesbeheerschende wet en bij dat voorschrift kwam ook nog de ondervinding, dat voor meerdere Katholieke jongens "V.D.Z." het behoud van hun Geloof is geweest.

Het bewustzijn een werkelijk Katholiek belang te dienen, de ondervinding, dat men langs dien weg als vriend voor vrienden iets goeds kan doen, dat zijn de drijfveeren geweest, welke in "V.D.Z." nooit hun veerkracht verloren hebben.

Het bestuur is nooit verwend met menschelijke voldoening, de leden zouden in neutraal verband misschien meer waardeering voor hun prestaties hebben geoogst, maar ondanks dat, zijn ze hun belang en hun vaandel trouw gebleven. Moeten we hen vandaag daarvoor hulde brengen ? N e e n - zij hebben daarmee slechts hun plicht gedaan en eigen hooër belang gediend ! Maar, als Geest.Advisour wil ik alleen een verblijdende getuigenis afleggen: "Jongens ge hebt ons niet teleur gesteld - we hebben ons in U niet vergist. Ge hebt volhard, ge hebt gezegevierd; Uw buit is een bloeiende vriendenclub en bovendien nog veel meer, wat God alleen wegen kan."

Ge moogt er groot op gaan, dat ge allen tezamen, door offervaardig streven, een Katholieke daad van den eersten rang gesteld hebt; ge moogt de overtuiging dragen, dat het bestaan van een bloeiend V.D.Z. nog meer noodig is dan tien jaar geleden, omdat de gevaren nog steeds lonken en lokken.

Deze waardeering bedoelt niet een heiligverklaring van V.D.Z.; aan alle menschen-werk kleven fouten; we aanvaarden graag eerlijke kritiek, doch een lustrumviering mag ik wel aangrijpen als een mooie gelegenheid om uiting te geven aan mijn bewondering voor de groote werklust en de onbaatzuchtige eerlijke intentie waarmede het bestuur en vele leden voor het welzijn der vereeniging en daarmede voor een ziele-belang der leden gewerkt hebben.

Moge eenzelfde idealisme bestuur en leden blijven bezielen; moge die bezieling drijven tot een zelfde taai volharden, dan zal onder Gods zegen de komende lustrumperiode weer vol zijn van vruchtbaar en mooi werk voor de Katholieke sport en voor het geestelijk belang van de leden.

De spieren gespannen, ons oog op het doel !

V. D. Z. . . . . v o o r u i t ! ! !

Kapl. Verhoeven,
Geest. Adviseur.

"V.D.Z." KAMPIOEN V/H OOSTEN ?

Tientallen jaren geleden was Arnhem een gemeente waar de strijd tusschen de verschillende religieuze en staatkundige beginselen op verwoede, op hardnekkige wijze werd gestreden. De Katholieken waren er een quantité négligeable, ze telden niet mee en mochten alleen bij de gratie van de leiders van "Patrimonium" meespreken in het bestuur van de stad. Levendig herinner ik mij hoe hier de strijd voornamelijk werd gevoerd tusschen drie groepen: de liberale, de socialistische en de protestantsche. Wij, als Katholieken, stonden toen de geloovig-protestantsche richting.

Sinds dien tijd is er echter veel veranderd. De groote strijd, de schoolstrijd, heeft aan het Katholieke leven een geheel ander front gegeven. Als men het in vroeger tijd waagde in het openbaar te verschijnen met het praedicaat " R.K. " op het voorhoofd van je vereeniging, dan werd men uitgekreten voor ik weet niet wat. Ook deze tijd is nu voorbij.

Onze jongeren durven thans gerust in het openbaar laten zien, dat ze Katholiek zijn. Cordaat dragen ze de initialen van de principiele vereeniging waarvan ze lid zijn en geen tegenstander neemt daar aanstoot aan. Daarom is het zoo vreemd, dat er nog verschillende halfbakken Katholieke jongeren zijn, die uit een misplaatst schaamtegevoel, uit angst dat men hen zal aanzien als Katholiek, zich aan het Katholieke vereenigingsleven onttrekken. Dat zijn geen kerels van Jan de Wit, geen ware Schaepmannianen, maar sikkeneurige labbekken !

Het jubilerende V.D.Z. breng ik gaarne een woord van oprechte hulde voor het werk, dat ze in het oud en oer-liberale Arnhem heeft tot stand gebracht. "In alles Roomsch en steeds bijeen" is een oude leuze, welke ook V.D.Z. heeft aangenomen als richtsnoer van haar werk.

Kerels van Arnhem, zet jullie het mooie werk voort ! Pakt de jongeren op in jullie warm enthousiasme, drijft bij de halfslachtigen de twijfelzucht en de misplaatste schaamte weg; dan zul je spoedig worden - in alle opzichten - de kampioen van het Oosten.

R.J.de Grood,

Voorzitter I.V.C.B.

V.D.Z.'ers wilt gij werken voor Uwe vereeniging ?
Werft dan donateurs of tracht seizoenkaarten te plaatsen.
Werkt ook mede aan een voor allen prettig verloop der competitie, door slechts bij uitersten noodzaak voor wedstrijden af te schrijven. Laat nimmer als motief voor niet medespelen zijn: "ik heb geen zin", doch brengt dan een klein offertje, waardoor de animo bij Uw medeleden tenminste aanwezig blijft. Dat is ook een bewijs van clubliefde en onderlinge kameraadschappelijken geest !

TIEN JAAR V.D.Z.

Men vraagt mij ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van "V.D.Z." een bijdrage voor haar lustrumnummer.

Vooreerst dan mijn hartelijke gelukwenschen aan Geestelijk Adviseur, Bestuur en leden. Een mooie vereeniging op hechte Katholieke grondslag is het resultaat van clubliefde, van volhouden en eensgezindheid gedurende tien jaren. Zeer zeker is hiermede veel bereikt wat tot dankbaarheid stemt en waarop alle werkers van deze tien jaren met voldoening mogen terugzien, maar toch..... had niet meer hun loon mogen zijn? Wanneer we overwegen, dat in een stad als Arnhem nog slechts twee Katholieke voetbalvereenigingen zijn, dan moeten toch nog zeer velen geen gevolg hebben gegeven aan de herhaalde vermaningen van onzen bebinden Aartsbisschop om de sport te beoefenen in Katholieke vereenigingen of om onze Katholieke vereenigingen te steunen door bezoek aan wedstrijden of anderszins.

Men kan verschillend over sport denken, maar als men ziet, dat week in, week uit tienduizenden en nogmaals tienduizenden hun genot, hun voldoening zoeken op sportvelden, dan blijkt daaruit toch wel, dat sport niet tegen te houden is. Onze tijd staat in het teeken der sport, de zucht van talloos velen gaat uit naar sport, een feit waarmede rekening moet worden gehouden. En deze zucht niet ontkend te hebben, maar ze te hebben geleid volgens de richtlijnen door onze Geestelijke Overheid uitgestippeld, is een verdienste van V.D.Z.

De sport beoefenen is goed, maar de sport beoefenen op de juiste wijze is voor ons Katholieken noodzaak. Immers een juiste beoefening brengt niet alleen voordeelen voor het lichaam, zij kweekt ook deugden. Een goede leiding leert saamhoorigheid en kameraadschap, tucht en wilskracht, zij voert tot gehoorzaamheid aan het gezag. Het lid zijn van een Katholieke sportvereeniging op jeugdigen leeftijd leidt zoo gemakkelijk tot het lidmaatschap van andere Katholieke vereenigingen op lateren leeftijd.

V.D.Z. heeft door haar tienjarig werk getracht deze juiste sportbeoefening te helpen bewerkstelligen.

Moge de sympathie van alle Katholieken in Arnhem de feestvierende vereeniging in staat stellen in de komende jaren daarmede op grootsche wijze voort te gaan.

Utrecht, Augustus 1936.

J. Stufkens,

Bondssecretaris.

Lustrumjaar.....is propogandajaar

Dat V.D.Z. er wel bij vaar !

BUONS 2E LUSTRUM

Bij gelegenheid van het 10-jarig bestaan past het mijnerzijds een kort woord in ons feestnummer te laten hooren.

Allereerst mijne gelukwenschen aan Geest. Adviseur, bestuur en leden van V.D.Z., waarbij ik voeg een woord van dank voor alles wat door U allen in de afgelopen 10 jaren is verricht en tot stand gebracht, doch vooral omdat ge allen dit hebt gedaan in Katholiek verband, dus voor de Katholieke zaak. Gij hebt allen ons devies: Volharden Doet Zegevieren nagestreefd of eraan medegewerkt. Dat dit geen gemakkelijke taak was, om 10 jaren te worstelen, bijna alleen staande, behoeft geen betoog. Hoe gaarne we ook meerdere belangstelling en waardeering van Katholiek Arnhem hadden verwacht, hetwelk zeker aan de ijver en animo van leiding en leden ten goede zou zijn gekomen, moesten we genoeg nemen met de belangstelling en het medeleven van enkele getrouwen. Aan hen zij dan hiervoor op deze plaats een woord van dank gebracht. Wij zullen ons met de hoop blijven strelen, dat in de komende jaren, welke voor de R.K. vereenigingen en zeer zeker voor de Katholieke sportvereenigingen moeilijker en zorgvoller zullen zijn dan ooit te voren, de gevraagde waardeering en het medeleven zal komen.

Wat ons allen, bestuur en leden, te doen staat is: ons steeds voor de goede zaak der R.K. sportbeweging te geven, de clubgeest te bevorderen en ons spel zoo te beoefenen zooals dit van een echte R.K. sportman kan worden verwacht.

Onze junioren vooral wil ik op het hart drukken de weg in te slaan, zooals deze nu 10 jaren geleden de thans nog medewerkende oudere leden zijn gaan bewandelen en waaronder er zijn die een staat van dienst hebben welke met alle lof hier mag worden vermeld. Zij hebben volhard en aan U jongeren is het tot taak deze volharding in een overwinning om te zetten en zulks kan door hunne plaats met even veel ijver mettertijd te gaan innemen.

Wanneer we dus allen onze beste krachten geven dan kunnen we overtuigd zijn, dat we met Gods hulp onze mooie vereeniging de volgende 5-jarige periode even succesvol zullen beëindigen, als we het 2^e lustrum sluiten.

Dat dit zoo zijn moge !!!!

G. Montfroy,
Voorzitter.

V.D.Z.'ers, wilt gij propaganda voeren voor Uwe vereeniging? Doe dit dan op de eerste plaats door een sportief gedrag op de velden, door kameraadschappelijken omgang met de medeleden, alsmede met de tegenpartij.

Bedenkt steeds, dat een nederlaag niets te beteekenen heeft, indien deze waardig wordt gedragen, terwijl een overwinning, met unfair spel behaald voor de vereeniging geen eer, doch een schande is!

TWEEDE LUSTRUM "V.D.Z."

Volgaarne voldoe ik aan het verzoek van het Lustrum-Comité een paar regeltjes in te zenden voor het feestnummer van de "V.D.Z.-Bode".

Wie bekend is met den toestand in Arnhem, 10 jaar geleden, zal het zeker met mij eens zijn, dat er reden is om te jubelen. Arnhem, op papier een district van den R.K.U.V.B., telde slechts een R.K. sportvereniging. Toch kende de sport in Arnhem een groote bloei, doch neutraal.

Op politiek en sociaal gebied mocht R.K.Arn timer er heusch wel zijn. Maar sport heeft toch niets met Katholiek zijn te maken.

Toen ontdekte Columbus Amerika ! Kapelaan Janssen vond Brouwer. V.D.Z. werd opgericht. In West-Arn timer begint de victorie.

Veel is er gewerkt, zwaar is er gevochten. Tegenstand van geestelijken en leeken overwonnen. Het resultaat ?

Kijkt thans in Arnhem. Een organisatie welke er zijn mag. Tal van vereenigingen met een goede reputatie. Zoo heeft V.D.Z. in deze 10 jaren niet alleen voor zich zelf gezorgd, maar steeds op de bres gestaan voor onze eene Roomsche zaak.

Namen noemen ? Niet noodig. Heel V.D.Z. was eens zijn devies getrouw: VOLHARDEN DOET ZEGEVIEREN.

Namen noemen ? Ja, die van Kapl.Janssen, die is heengegaan omdat zijn kerkelijke overheid hem een andere taak opdroeg. Maar zijn hart is gebleven bij V.D.Z.

Is er deze 10 jaren gewerkt door geheel V.D.Z.; ook de toekomst eischt volharding.

Volharden doet zegevieren.

Het oude, wat goed is gebleken, bewaren: dit is de eensgezindheid, vriendschap en werkkraft. Het nieuwe dat de moderne tijd vraagt met even groote kraft aanpakken en wel: geloofsverdieping, leekenapostolaat, jeugdwerk.

V.D.Z., zoo naar het derde lustrum !

Amsterdam, Augustus 1936.

A.G.A.Voss:

Vooruit, een nieuwe periode tegemoet,
Vooruit, allen tezaam, met frisschen moed !
Voorwaarts, in eerlijk sportieven kamp,
Voorwaar, verliezen is heusch geen ramp !
Doch winnen, door een onsportief spel,
Maakt van de sport als 't ware een hel !
Beoefen de sport zooals men zal verwachten,
Meet gerust eerlijk elkanders krachten,
Doch wat er gebeure, bedenkt het wel,
Blijft vooral steeds eerlijk in je spel !

WAARHEEN MET DE SPORT

Het goed recht van sportbeoefening wordt en werd door ieder in alle tijden erkend.

Maar sport en sport is twee ! De sport, zooals we ze in onze dagen kennen vindt onverzoenlijke tegenstanders. En ..... ze hebben gelijk, voor een gedeelte, we willen zelfs wel toegeven voor het grootste gedeelte.

Daartegenover vindt diezelfde sport driedubbel overgehaalde warme verdedigers. !

En..... die hebben ook gelijk, maar, voor een gedeelte.

Als de advocaten van ons hedendaagsche sportleven werkelijk ernstige pleitredes houden voor het goed recht van de sport, dan verdedigen ze doorgaans een algemeen gehouden, laten we zeggen, ideale sport en sommen daarvan alle deugden op. En-passant komen ze in hooger sferen en verliezen ze alle contact met de doorgaans minder verkwikkelijke werkelijkheden in ons hedendaagsche sportleven.

En als het nijldige requisitoir van de tegenstanders daarop uitparst, hebben die het doorgaans over die minder verkwikkelijke werkelijkheden, die er heel vele zijn en vergeten weer, dat die excessen heel best buiten de deur van het sportpaleis gehouden kunnen worden!

Onderwijl luisteren veel van die spinnijdige tegenstanders met intense belangstelling naar het kwijlerige geleuter van radioreportage bij sportfestijnen, zonder zich cenigermate bewust te zijn, dat ze daarmee onder de ban staan van misschien wel de ergste der sportexcessen.

Ons hedendaagsche sportleven is op groote terreinen ontaard, we durven zelfs zeggen verliederlijkt. De oorzaak is: de sport is tot doel in zich gemaakt, sport om de sport, zegt men immers, terwijl ze middel had moeten blijven.

Middel waartoe ?

Het doel van sportbeoefening is lichamelijke opvoeding. En het doel van lichamelijke opvoeding is ons luie lichaamskarkas geschikt te maken en te houden om in dienst, in gehoorzaamheid, in orde en tucht van een sterke geest en wil uit te voeren, wat deze het voorschrijven. Het uiteindelijk doel is dus karaktervorming.

Sport is een aanvulling van die lichamelijke opvoeding en in onzen tijd een noodzakelijke aanvulling.

In onze tijd, met z'n vele technische gemakken, met z'n mechanische arbeid, z'n mechanische gejaagdheid, z'n mechanische bewegingen in het dagelijksche leven, hebben veel menschen een tekort aan veelzijdige en natuurlijke lichaamsbeweging, waardoor en lichaam en geest schade lyden.

Sportbeoefening wordt dan een aanvulling daarvan, een herstel van evenwicht, een behoefte.

Vandaar de geweldige sportvloed welke in onze vermechaniseerden tijd z'n golven over het leven uitstortte.

Zoolang de sport dient om die gezonde behoefte naar natuurlijkheid en natuur, naar natuurlijke beweging en oefening te bevredigen, is ze ideaal. En het is een ideaal, dat in werkelijkheid ook te bereiken is.

Maar ons moderne sportleven heeft zich van dat natuurlijke doel ver verwijderd. De sport wordt bijna alleen nog gebruikt om krachtsprestaties te bereiken. In plaats van een bevrediging van gezonde behoeften is de sport op groote terreinen een bevrediging van ongezonden behoeften geworden.

Die ongezonde behoeften van onzen tijd zijn een overmatige zucht naar records, naar steeds overtreffende prestaties, naar de dwaze eer van kampioenschappen en prestaties van materielen kracht, een behoefte welke niet alleen het sportleven beheerscht, maar ook het economische. Het is het steeds elkaar willen overtreffen in successen en resultaten, het elkaar verdrukken en doodconcurreren, het wegtrappen willen en achter zich laten van alle anderen.

En de andere ongezonde behoefte van onzen tijd, waaraan het sportleven opgeofferd is, is die naar overmatige, zinneprikkende vermaken, jacht naar vluchtige, onrustige, jachterige pleziersensaties, zucht naar lawaai en onrust.

De zucht naar records en steeds hooger uitgemillimeterde prestaties, naar steeds hooger opgevoerde kampioenschappen, heeft ons de eenzijdigheid, de specialisatie, de mechanisatie in de sportbeoefening gebracht. De veelzijdige natuurlijke beweging welke de sportbeoefening geven moet heeft men gerationaliseerd tot de eenzijdige handigheid van het taylor-systeem. Men kweekt voetbalmachines, loopmechanismen, zwem- of wielrenmachines. Door de gerationaliseerde eenzijdigheid voert men de prestaties op, evenals men dat doet met de handenarbeid in de fabrieken, waar deze denatureert tot monotoon handgrepenwerk aan de loopende band. Het gevolg is geweest, dat zoo'n sport voor de massa niet meer geschikt bleef en slechts beoefend wordt door lichamenlijk voorbestemden, abnormalen in lichaams- en geestesaanleg.

De ongezonde behoefte naar overmatige sensationele vermaken werkt dat nog in de hand. Zoo'n vermaaksjacht schrikt alle gezonde sportieve inspanning af. Zoo zien we als gevolg hiervan de sport gedegradeerd tot een circusvermaak: een klein select aantal spelers bekeken en gevierd door een op sensatie beluste en een vermaakzoekende massa van sportpubliek er om heen. In plaats van gezonde sportbeoefening hebben we ongezonde prestatiesopdrijving en nog meer ongezonde decadente kijksportgenieterij gekregen of wat nog erger is en nog verder verwijderd van een hardende lichaamsbeweging en oefening, het laag-bij-de-gronds genieten van de sensationele bombast van een radio reportage.

Het sportleven is voor velen zodoende een verliedelijkend vermaakleven van een lage soort geworden.

En toch....!

Zooals we reeds zeiden onze moderne tijd met z'n vertechniekt dagelijks bewegen heeft de noodzakelijke aanvulling van gezonde veelzijdige lichaams-oefening hard nodig, meer

wellicht dan elke voorgaande tijd.

Maar dan ook de sportbeoefening welke slechts tegemoet komt aan deze gezonde behoefte, naar natuur, naar natuurlijke beweging en oefening, naar natuurlijke ontspanning van de geest, naar natuurlijke harding van het lichaam. Zoo'n sportbeoefening is niet alleen aanvaardbaar, ze is een groot goed.

Maar dan zullen we de strijd moeten aanbinden tegen de verwording en de verdwazing van de prestatiesport, van de kampioenschappen, van de eerbied voor records en topprestaties.

Dan zullen we de sport dienstbaar moeten maken, eenvoudig, enkel en alleen aan haar eenvoudige doel: de noodzakelijke aanvulling in ons moderne leven van een tekort aan natuurlijke lichaamsbeweging en natuurlijke oefening, aanvulling van de noodzakelijke lichamelijke opvoeding.

Die lichamelijke opvoeding moet volkomen dienstbaar blijven aan de geestelijke vorming van den mensch, omdat ook het lichaam, in onze Christelijke opvattingen, de dienstbare is van de geest.

Het uiteindelijke doel van de sportbeoefening is en blijft wilsvorming.

Daarom moeten en kunnen wij niet anders eischen dan een sportbeoefening, welke zich ten doel stelt een vorming van de menschen, overeenkomstig onze katholieke opvattingen.

Zoover zijn we nog bij lange na niet!

Maar zoover moeten we met een Katholieke sportvereniging toch komen. Een veelzijdige, sobere en matige sportbeoefening moeten we kunnen geven, waar ieder z'n voordeel mee kan doen, waar ieder z'n natuurlijke gezonde behoefte naar aanvulling van z'n gezonde lichaams-oefening kan bevredigen. Geen sport voor betrekkelijk kleine groepen van gespecialiseerden, die in hun eenzijdigheid de maat ver overschrijden, die te veel tijd en te veel denklevens opeischen, maar een veelzijdige harmonische sportbeoefening, welke meehelpt opvoeden tot een hooge moreele sportiviteit.

Dat willen wij!

Daarvoor zullen wij blijven werken en blijven strijden tot de overwinning behaald is.

v.D.

W A A R H E E N M E T D E S P O R T

Ongetwijfeld zullen er onder onze lezeressen en lezers zijn, die over deze stof nog wat naders zullen willen weten. Welnu, men schaffe zich dan aan het door den Heer A.G. van Dalen geschreven boek "WAARHEEN MET DE SPORT" aan. Voor den prijs is het niet te laten, daar deze slechts 50 cts. bedraagt.

Het boek is alleszins lezenswaardig en wij kunnen het met gerustheid aanbevelen. Iets goeds zal er zeker van worden opgestoken, al weten wij haast vooruit, dat velen het met den schrijver niet geheel en al eens zullen zijn. Doch dan kan in de volgende nummers van ons cluborgaan hierover een interessante en leerrijke gedachtenwisseling ontstaan.

Bestellingen worden gaarne door den secretaris, Rozenstraat 4, aangenomen.

LUSTRUMVIERING

De inzet van de viering van het 2^e lustrum mag onbetwist goed worden genoemd. De nationale atletiekwedstrijden, op 2 Augustus j.l. gehouden zijn volkomen geslaagd, ondanks de omstandigheid, dat het aantal deelnemers nogal is tegengevallen. Doch niettemin waren de verschillende nummers behoorlijk bezet, doordat de meesten der deelnemers op meerdere nummers zijn uitgekomen. Vanzelfsprekend beleeft zulks een snel afwerken van het programma, reden temeer voldoening over het toch nog vrij vlot verloop dezer wedstrijden.

De voorbereiding, met name het in gereedheid brengen van het terrein, heeft de enkele echte V.D.Z.-ers tweemaal een door en door nat pak bezorgd, want pluvius kende geen medelij met deze werkers, die zich niettemin niet lieten afschrikken-, doch volhard hebben tot het einde, dat kwam toen alles tot in de puntjes in orde was. Het waren er slechts een vijftal; aan hen op de eerste plaats is het succes der wedstrijden te danken.

Over medewerking van de zijde van tal van Katholieken en lichamen hebben wij niet te klagen gehad. Tal van prijzen zyn welwillend beschikbaar gesteld. Ook van de zijde van de Gemt: Commissie voor Lich, Opv. werd alle maar gevraagde steun en hulp welwillend geboden.

Rest een woord van dank aan de Heeren juryleden, die ons hebben bijgestaan en aan wien mede het succesvol verloop is te danken.

Zoals reeds gezegd de inzet van de lustrumviering was goed. Er heerschte een prettige, sportieve sfeer, niet de minste klacht werd gehoord, het was een middag waaraan wij allen steeds met genoegen zullen terugdenken.

Ook van de zijde van Arnhemsch Katholieken was vrij behoorlijke belangstelling en ditmaal waren ook het overgroot aantal der leden op het terrein aanwezig om van hun medeleven uiting te geven.

De uitslagen zijn reeds in de pers gepubliceerd en derhalve lijkt het ons overbodig deze te herhalen. Onze atletiekbeoefenaars wonnen wederom, door het behalen van het hoogste aantal punten, De Gelderlander-Beker. De estafetteploeg verbeterde het record op de Zweedsche estafette met niet minder dan 5 sec.

De tweede dag der lustrumviering, bepaald op 16 Augustus, werd helaas een groot fiasco. De junioren-sportdag kon n.l. wegens het ontbreken van animo niet doorgaan. Geen enkele vereniging had ingeschreven, terwijl van de zijde der jubilerende vereniging zich slechts 4, schrijve vier, junioren hadden opgegeven. En ware het nog geweest, dat onze eigen juniorleden meerdere animo hadden getoond, dat was het nog geen teleurstelling geworden, daar dan tenminste nog onderlinge wedstrijden hadden kunnen worden georganiseerd. Doch dit bleek evenmin mogelijk. En dat na de herhaalde roep om medeleven !!!

Zondag 23 Augustus, de dag aan de wandelsport gewijd, was in elk geval geen teleurstelling, al mogen wij dan nog geen reden tot juichen hebben.

De deelname was nog verre van algemeen en bleef dan ook ver beneden de niet te hoog gestelde verwachtingen !

De wandelsport-afdeeling heeft er het nog het minst goed van af gebracht. De wijze waarop eenige leden deze ontegenzeggelijk mooie sport blijkbaar opvatten is verkeerd en komt zeer zeker niet overeen met de gedachte over sport welke steeds in V.D.Z. heeft geheerscht. Dat zulks de jury ook niet is ontgaan blijkt wel uit de strafpunten welke deze groep heeft gekregen. Niettemin moet en zal er ook van de wandelsportafdeeling iets goeds moeten uitgaan. De gedachte, dat de meesten nimmer in verenigingsverband aan wandelmarschen hebben deelgenomen moet ditmaal maar veel vergoelijken. Nog hebben wij vertrouwen in de onderafdeeling, al zal dan ook nog veel moeten worden verbeterd, desnoods gereorganiseerd ! Het laagst aantal punten viel onze wandelaars dan ook ten deel.

Veel, zeer veel beter deden het de groep voetballers, die zelfs onze verwachtingen ver hebben overtroffen. Daar zat orde in en een prettige stemming; twee van de voorwaarden welke gesteld kunnen worden aan een prettig verloop van een marsch. Dat de deelnemers dan ook vol enthousiasme waren, ondanks stuk geloopte voeten van een enkeling, was een vanzelfsprekend iets ! Het deed ons dan ook genoegen te mogen hooren, dat allen buitengewoon tevreden waren over den marsch en wij twijfelen er dan ook niet aan of volgend jaar zullen de meesten nog wel eens aan een marsch deelnemen. In puntenaantal stak deze groep ver uit boven de hierboven besprokene.

Rest ons nog de junioren ! Deze hebben het niet slecht gedaan, doch toch ook wel eens beter gemarcheerd. Doch over t geheel genomen was de geest niet slecht en het aantal behaalde punten was in elk geval niet onvoldoende. Alhoewel een beoordeeling van het costuum niet geschied ligt het toch voor de hand, dat een groep welke in wandelcostuum aan een marsch deelneemt, zij het ongewild, gemakkelijk gunstiger beoordeeld wordt dan een andere.

De wandelmarschen zijn nu ten einde, doch we verwachten volgend jaar allen weer op het appel en dan in nog grooteren getale. Moge deze lustrum-wandelmarsch onzer vereniging hiertoe van propagandistische waarde zijn geweest !

Het juniorentournooi, op 30 Augustus j.l. gehouden, is niet dat geworden wat wij ons ervan hadden voorgesteld. Een groot aantal verenigingen is uitgenoodigd, doch bij de meesten bleek voor deze wedstrijden geen animo te bestaan, of wel, de verenigingsbesturen interesseeren zich uitsluitend voor het eerste elftal en gelooven het verder wel. Hoe het zij, de inschrijvingen waren gering en bleven ook ver beneden die bij gelegenheid van het eerste lustrum ontvangen. Velox daarenboven schreef wel in, doch bleef zonder kennisgeving weg, hetwelk weder wijziging in het wedstrijdprogramma noodig maakte.

DE COMPETITIE

De voetbal gaat weer rollen, nog enkele dagen en het is wederom het bruine monster dat koning gaat kraaien in de competitie.

Dit nu is voor ons een reden, om hieraan enkele woorden te wijden, omdat de competitie zoo dikwijls aanleiding geeft tot onaangenaamheden, welke zoo gemakkelijk kunnen worden voorkomen, mits er is en goede wil en sportiviteit.

Op de eerste plaats DE GOEDE WIL moet aanwezig zijn; en zulks zoowel bij de junioren als senioren.

Men wil competitie spelen, goed, doch dan ook de schaduwzijden welke eraan zitten niet ontvlucht. Deze schaduwzijden zijn onaangename reizen en slecht weer. Deze beide moeten zonder voorbehoud worden aanvaard. Wil men dit niet, stelt U dan a.u.b. in 't geheel niet disponibel. Het is heusch wel heel gemakkelijk bij minder aangename uitwedstrijden of bij slechte weersgesteldheid af te schrijven met de mededeeling "verhinderd" te zijn, doch zulks is niet slechts een doortrapte leugen, doch daarbij ook hoogst onsportief. Het kenmerkt zoo iemand als een lafaard, niet waardig nog een sporttenu te dragen. Dezulken verpesten de geest in een elftal, toonen zich personen met een Jan Saliegeest, met geen greintje eergevoel. Dezulken behooren dan ook in de V.D.Z.-gelederen niet thuis.

Over het tweede punt, de SPORTIVITEIT, hebben wij gelukkig in onze vereeniging niet dikwijls te klagen. Gelukkig is de overwinning bij onze leden nog niet zooveel waard, dat deze wil worden behaald door ruw, onridderlijk spel. Laten wij voorop stellen, dat wij liever zien degradatie van alle elftallen, dan ook maar iets tekort gedaan aan den naam der vereeniging. Een kampioenschap heeft geringe waarde, doch zou een blaam zyn, als dit zou worden behaald na ook maar één onsportief optreden. Wij mogen graag zien rapheid van geest en spieren, het uitbuiten van iedere fout in het spel door de tegenpartij, het eendrachtig samen werken van een geheel elftal om te trachten de overwinning te behalen; daar steekt niet het minste kwaads in; doch men onthoude zich van ruw, van unfair, onsportief spel. Ook z.g. onzichtbare, doch in wezen unfaire, gemeene trucjes, worden onder onze leden zelfs niet genoemd! Want dit is wel de meest onsportieve manier om zijn tegenstander te bekampen. Dat is uitermate lafhartig!

Laten we allen en ieder voor zich het vaste besluit nemen in den geest als boven uiteengezet de competitie te spelen. Geen enkele afschrijving! Vanzelfsprekend is ziekte een volkomen geldige reden en zelfs raden wij de leden aan vooral af te schrijven wanneer zij zich ongesteld gevoelen. Gezondheid gaat voor! Kameraadschap moet er heerschen in de geheele vereeniging en in ieder elftal. Neemt steeds de plaatsen in welke U worden aangewezen, zonder gemuiter, doch in 't belang der vereeniging, Zorgt voorts voor een steeds net sportcostuum! En dan allen een prettig voetbalseizoen tegemoet!

V.D.Z. 10 JAAR

V.D.Z. gaat haar tweede lustrum vieren. De moeilijke begin-jaren zijn voorbij. Na veel zorg, na veel strijd zelfs, staat en groeit V.D.Z. en neemt met eere haar plaats in de Katholieke Sportbeweging in.

Men kan veel bij V.D.Z. prijzen.

Het volijverige Bestuur met Brouwer als de eerste.

De sportieve geest, medewerking en volgzaamheid in Kringen en Bondszaken.

Maar wat mij, die 6 jaar vanuit de verte en 2 jaar van nabij V.D.Z. leerde kennen en waardeeren, steeds trof, was de echte Katholieke geest, welke Bestuur en leden bezielde.

Moge dat in de toekomst zoo blijven.

Dat kan nog wel eens een offertje vragen, eens moeilijk zijn, maar brengt en verzekert:

V i c t o r i e - D e u g d - Z e g e n !

Kapl. H. Ninteman,

Geest.Adviseur R.K.A.S.B.

+++++

ONZE KRACHT

..... 1926. " Zeg, laat je uitlachen, wou je bij dat prutsclubje gaan. Het is niks en het wordt ook nooit wat ! Ze kunnen die heele Roomsche sport wel opdoeken; net zoo als dat clubje waar jij bij wilt gaan over een paar maanden, hoogstens over een jaar weer op de flesch is, zal het met al die Katholieke clubs gaan. Neen jong, als je fijn wilt spelen en een voetballer wilt worden, gaat dan nooit bij die Roomsche voetbalclubs.

Aldus werd er in 1926 gesproken en als tegenargument diende als regel: Ja, maar Kapl. Janssen is er bij en dus weet ik het nog zoo net niet of je wel gelijk hebt.

In die dagen, zoo herinner ik mij nog, liep ik eens een eind op met den toenmaligen sportredacteur van de Arnh.Crt. en logisch was sport het onderwerp waarover gesproken werd. Hem was ook ter oore gekomen, dat er een nieuwe R.K. club was opgericht en hij verbaasde er zich over, dat ik er ook bij was. Ook nu was het weer: Het wordt nooit wat, over een paar maanden is het ermede al weer gebeurd ! Ik maakte me hierover een beetje kwaad en begon toen geweldig op te schep-

pen. Alhoewel ik er zelf niet aan geloofde voorspelde ik, dat hij over een paar jaren wel anders zou praten, dat het een geweldige sportvereniging zou worden, die naast voetbal ook tal van andere takken van sport zou gaan beoefenen. Ik snoefde zoozeer op, dat men moest voelen, dat wat ik zeide niets als lucht-kasteelen waren.

Doch nu na 10 jaren kan worden gezegd, dat ik niet te erg heb overdreven. Immers:

..... 1936: Eén van de grootste sportverenigingen in Arnhem ! Beoefend worden de voetbalsport, de atletiek, de wandelsport, en de gymnastiek (indoor-training)

Nu nemen 7, misschien zelfs 8 elftallen aan de competitie deel. Nu kan ons eerste elftal beschouwd worden als één der sterksten, m.i. zelfs het sterkste, van Arnhem.

Thans vindt men het niet vreemd meer, als men lid is van "V.D.Z.", doch als vanzelf sprekend. Nu geen minachting meer, doch respect. Voor 10 jaar terug bespot, doch nu door z.g. neutralen gevreesd omdat V.D.Z., van hun standpunt bekeken, zoo veel uitstekende spelers heeft.

Op het gebied van de atletiek is gebleken, dat V.D.Z. de neutralen de loef afsteekt en op voetbalgebied zou hetzelfde blijken, indien de proef daarop zou kunnen worden genomen.

Niet, dat wij trots mogen gaan op onze sportprestaties zonder meer, want tenslotte is het standpunt van het bestuur, dat de vereniging slechts leden telt en geen voetballers of atleten.

V.D.Z. is er om allen in Katholiek verband de sport te laten beoefenen en allerm minst om overdreven zorg te besteden aan het opkweken van sportuitblinkers. En zij is er wel bij gevaren.

..... 1926 ..... - ..... 1936 .....
- tien jaren van bestaan der R.K.Sportvereniging V.D.Z., tien jaren van strijd, tien jaren van werken. En nu mogen we zonder overdrijving zeggen, dat we er "bovenop" zijn. Zeker, zorgen zullen er blijven bestaan, financieele niet het minst, doch zou "V.D.Z." het ooit zoo ver gebracht hebben, als ze niet door de vele zorgen actief was gebleven.

Kapelaan Janssen, de oprichter en groote stuwer van "V.D.Z.", kan trots zijn op het werk, dat hij in Augustus 1926 is begonnen en wij allen, wij zijn Zijneerwaarde er dankbaar voor.

Doch wat is verder steeds de groote kracht geweest. Is het geweest het bestuur of een of andere functionaris ? Zeker, tal van bestuursleden hebben in den loop der jaren veel bijgedragen aan den bloei der vereniging, doch

..... O N Z E ..... K R A C H T .....
is steeds geweest een kern van echte V.D.Z.'ers, leden die in woord en voorbeeld steeds een sieraad zijn geweest en nog zijn van de tienjarige. Het bestuur kon steeds werken en werd dikwijls geprikkeld tot grootere activiteit, juist door het voorbeeld van die enthousiaste echte V.D.Z.'ers. Dat is onze groote kracht geweest en aan hen dan ook een woord van hulde. Wij weten niet wat "V.D.Z." nog te wachten zal staan, doch wel, dat onze vereniging onder de moeilijkste omstandigheden kan

rekenen op hun trouw en medewerking.

En naast die trouwe V.D.Z.-schare heeft V.D.Z. steeds gevoeld de sympathie van vele niet leden.

Zijn de namen van Mejuffrouw van Deun, de familie Pik, v.Dungen, Montfroy, Brits e.a. niet nauw met V.D.Z. verbonden ?

Aan hen allen ook onze allerhartelijkste dank.

Neen zelden heeft "V.D.Z." tevergeefs aangeklopt om medewerking, om steun.

Ook gaat onze dank uit tot donateurs en donatrices, die het mogelijk hebben gemaakt onze vereeniging haar financieele verplichtingen te doen nakomen.

Dank aan degenen die hebben geijverd voor het vormen van een schrijfmachinefonds. Nog is het benodigde bedrag niet aanwezig, doch op de activiteit van de leden in de komende maanden wordt gerekend.

Bij gelegenheid van het tweede lustrum is V.D.Z. in het bezit gekomen van een fraaie clubvlag, welwillend vervaardigd door de Dames Brits en Krechting, die wij hiervoor ook zeer erkentelijk zijn.

Het feestnummer van "De V.D.Z.-Bode" levert weder het bewijs van werklust en clubgeest van ons lid Krechting.

En zoo zouden wij nog kunnen doorgaan, doch het is genoeg. U allen weet, wat het beteekent een schare van enthousiaste medewerkers in zijn midden te hebben.

Het was ONZE KRACHT in het afgelopen tijdperk en zal het ook zijn in de komende jaren.

Een nieuwe periode gaan we tegemoet en veel zal er nog zijn te verwerken. Doch wanneer alle leden medewerken en de goede geest bewaard blijft, dan zullen we de grootste moeilijkheden weten te overwinnen.

De afgelopen 10 jaren zijn een voorbeeld van clubgeest, van saamhoorigheid, van clubliefde.

1926 - 1936. Slechts 10 jaren van arbeid, doch met vooruitgang welke tot groote tevredenheid stent.

Nu geen spotters meer, nu geen minachtend schouderophalen, nu geen clubje meer, nu geen achteruitzetting meer..... doch nu: DE R.K.SPORTVEREENIGING "V.D.Z.", misschien nog bestreden, doch in elk geval ten volle gerespecteerd. !!!

En wanneer over enkele dagen de lustrumviering tot het verleden behoort, wanneer over enkele weken de competities aangevangen, dan vertrouwen wij, dat de flauwen onder ons zullen zijn geprikkeld tot meer medewerking. Dat ook van hen meer medeleven met de vereeniging uitgaat. Wij moeten de komende periode ingaan met een gezonde geest, met enthousiasme en onderlinge waardeering.

Vooruit, een nieuwe periode tegemoet-

In saamhoorigheid en hechte vriendschapsband
Vooruit, op 't goede pad met frisschen moed
Vereenigd in "V.D.Z." houden we allen stand.

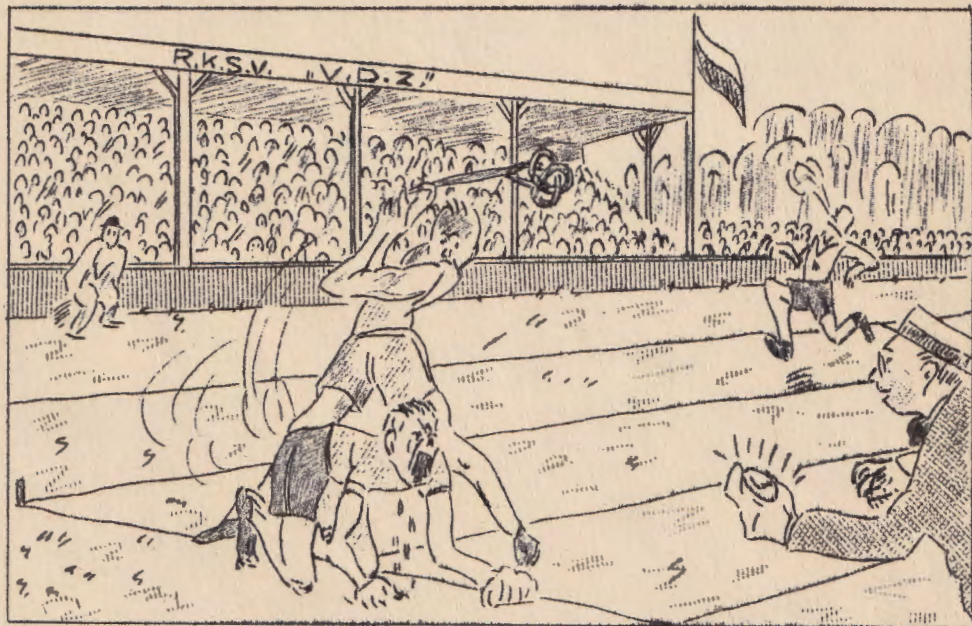
Volharden, bewezen hebben het de 10 jaren
Heeft geleid tot het beoogde doel

Komaan dan, alle laksheid laten varen
De harten omhoog, de hoofden koel !

J.B.

V.D.Z.

PRECIES OP DE EINDSTREEP WERD HIJ GEKLOPT.....

